

ПЛЕНУМ ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

29 листопада відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

У роботі Пленуму взяли участь перші секретарі обкомів партії, голови обласних комкомів, міністри УРСР, керівники деяких республіканських організацій, які входять до складу Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України, начальники залізниць.

Учасники пленуму вшанували світлу пам'ять Леоніда Ілліча Брежнєва хвилиною мовчання.

Пленум розглянув питання:

1. Про завдання партійних організацій республіки по виконанню рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і плану економічного і соціального розвитку на 1983 рік.

З доповіддю в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький.

2. Про Продовольчу програму Української РСР на період до 1990 року.

Доповідач — кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Ю. П. Коломієць.

В обговорених питаннях Пленум прийняв постанову.

[РАТАУ].

Молотий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 2 грудня 1982 року

№ 144 (3184).

Ціна 2 коп.

КОНКРЕТНА ПРОГРАМА ДІЙ

29 листопада відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Відкривавши Пленум, член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький сказав:

—Наша партія, радянський народ зазнали тяжкої втрати: пішов з життя славний син нашої Батьківщини, видатний керівник Комуністичної партії і Радянської держави, найавторитетніший діяч міжнародного комуністичного і робітничого руху, полум'яний борець за мир і комунізм Леонід Ілліч Брежнєв.

Усе життя Л. І. Брежнєва віддане без залишку служінню трудовому народові, здійсненню генеральної лінії партії, зміцненню могутності авторитету нашої держави. Народ України ніколи не забуде, що багато років життя і діяльності Леоніда Ілліча було безпосередньо зв'язане з нашою республікою. Ім'я Леоніда Ілліча Брежнєва — вірного продовжувача справи великого Леніна — назавжди збережеться в наших серцях.

Учасники Пленуму вшанували світлу пам'ять Леоніда Ілліча Брежнєва хвилиною мовчання.

Позачерговий Пленум ЦК КПРС, що відбувся 12 листопада ц. р., сказав далі товариш В. В. Щербицький, з великою силою продемонструвавши тверду рішучість Центрального Комітету послідовно і цілеспрямовано проводити в життя курс у галузі внутрішньої і зовнішньої політики, вироблений під керівництвом Л. І. Брежнєва.

Ця рішучість, наступність політичного курсу КПРС знайшли свій втілювач у прийнятті Пленумом постанови про обрання Генеральним секретарем ЦК КПРС товариша Андропова Юрія Володимировича. Постанову Пленуму комуністи, весь радянський народ зустріли з великим схваленням.

Багато років у складі Центрального Комітету, Політбюро ЦК Юрій Володимирович Андропов працював разом з Леонідом Іллічем Брежнєвим, вносячи і вносячи великий вклад у зміцнення могутності і міжнародного авторитету нашої Батьківщини, зміцнення співдружності соціалістичних держав, твердо відстоюючи революційну марксистсько-ленінську ідеологію, її чистоту. Він виявив себе як відданий справі партії комуніст, визначний організатор, талановитий керівник, душевна людина.

Від імені учасників Пленуму, тримільйонного загону комуністів республіки В. В. Щербицький закликав ленинський Центральный Комітет КПРС, товариша Ю. В. Андропова в тому, що Центральный Комітет Компартії України, всі комуністи республіки будуть і далі робити все можливе для успішного здійснення рішень XXVI з'їзду КПРС безупинно трудитись на благо радянського народу.

З доповіддю в першому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький.

При будь-якому повороті подій, при будь-яких випробуваннях, сказав він, партія Леніна залишається на висоті своєї історичної місії, вона користується безмежним довірям усього народу. Це знайшло своє підтвердження і в тому одностайному схваленні, з яким радянські люди зустріли рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Високу політичну зрілість, безмежну відданість справі партії показують і комуністи, всі трудящі Радянської України. Гаряче, всім серцем підтримуючи внутрішню і зовнішню політику КПРС, рішення Пленуму, положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова на Пленумі, вони заявляють про своє прагнення самовідданою працею втілювати в життя накреслені партією плани.

У промові товариша Ю. В. Андропова дано конкретну, всебічно обґрунтовану програму роботи партії і народу по виконанню планів економічного і соціального розвитку країни в одинадцятій п'ятирічці. Пленум ЦК КПРС одностайно схвалив положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС, вони повинні бути покладені в основу всієї діяльності партійних організацій республіки.

Сгинівши на основних підсумках розвитку народного господарства за два роки одинадцяті п'ятирічки, товариш В. В. Щербицький відзначив, що обсяг промислового виробництва на Україні за два роки збільшився на 5,5 процента. Є просування вперед і по ряду важливих позицій, зв'язаних з підвищенням його ефективності. Так, реалізація програм «Енергокомплекс», «Метал» і «Матеріаломісткість» дала можливість зеконномити (в розрахунку на рік) більш як 5 млн. тонн палива і близько півмільйона тонн металу. За два роки буде введено в дію основні фонди вартістю приблизно 37 млрд. карбованців.

Сільські трудівники республіки в нинішньому році збільшили проти середньорічних за попередню п'ятирічку заготовки зерна, соняшнику, картоплі, олій, фруктів і винограду, яєць, деяких інших видів продукції.

Послідовно здійснюється розроблена партією соціальна програма. Середньомісячна заробітна плата робітників і службовців зросла на 4,6 процента і становитиме в нинішньому році 162 карбованці. Близько 3 млн. чоловік поліпшать свої житлові умови. Збудовано багато нових шкіл, дитячих дошкільних закладів, лікарень.

Досягнуте за два роки є доброю базою для розв'язання нових завдань, намічених у проекті плану на 1983 рік. А завдання ці напружені. І зумовлене це значною мірою тим, що по ряду найважливіших показників завдання за перші два роки п'ятирічки виявились невиконаними. З урахуванням цього і формувалась план на 1983 рік, визначались вузлові ланки, на яких повинно бути зосереджена головна увага.

У доповіді докладно охарактеризовано найважливіші особливості плану і бюджету на 1983 рік і завдання по їх виконанню. У числі резервів, приведення в дію яких дасть змогу підвищити ефективність виробництва, забезпечити високі темпи зростання продуктивності праці, називається значне поліпшення використання виробничих потужностей, енергійна і наполеглива робота по скороченню ручної праці, вдосконалення організації виробництва і праці, її нормування.

Значалося, що підвищення ефективності виробництва немислимо без зростання його технічного рівня, без міцного, справді органічного зв'язку з наукою. Ми виходимо з того, підкреслює товариш В. В. Щербицький, що покликання науки — відкривати перспективи розвитку, вести вперед, постійно живити народне господарство новими вирішеннями, новими розробками. Генеральним напрямом у роботі наукових установ повинно бути створення і застосування технологій, які зберігають енергію, матеріальні ресурси і забезпечують різке підвищення продуктивності праці.

Значне місце в доповіді було приділено завданням, зв'язаним із здійсненням Продовольчої програми, дальшим розвитком агропромислового комплексу. Зверталась увага на необхідність не тільки справитись з завданнями, встановленими на наступний рік, а й максимально можливою мірою перекрити заборгованість попередніх років.

У доповіді було проаналізовано роботу вугільної промисловості, чорної металургії, транспорту, стан справ у капітальному будівництві та інших галузях, на яким в розвитку яких вказувалось на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Важливою умовою виконання плану 1983 року, підкреслює перший секретар ЦК Компартії України, є дальше вдосконалення управління народним господарством, зміцнення планової, виконавчої дисципліни, поліпшення всієї організаторської і політичної роботи. Відповідальне завдання партійних комітетів — усіма засобами політичної роботи донести до свідомості кожного трудівника, що виконання плану залежить насамперед від його трудового ентузіазму, що чим краще ми будемо працювати, тим краще будемо жити.

Товариш В. В. Щербицький закликає Центральный Комітет КПРС у тому, що партійні організації республіки будуть на висоті поставлених завдань, зроблять все необхідне для втілення їх у життя, для дальшого зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини.

З доповіддю в другому питанні виступив кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Ю. П. Коломієць.

Схвалена травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС Продовольча програма країни, підкреслює доповідач, є найважливішою складовою частиною економічної стратегії партії на нинішнє десятиріччя. Вона визначає глибокий поворот усього народного господарства до питань розвитку сільськогосподарського виробництва і зв'язаних з ним галузей з тим, щоб у більш короткі строки забезпечити населення країни продуктами харчування. Органічною складовою частиною Продовольчої програми країни стане Продовольча програма Української РСР на період до 1990 року, внесена на розгляд Пленуму ЦК Компартії України.

В доповіді було охарактеризовано головні напрями розвитку агропромислового комплексу республіки і завдання по збільшенню ресурсів продовольства. Зокрема, треба буде забезпечити середньорічний валовий збір зерна в дванадцятій п'ятирічці в межах 53—54 млн. тонн, цукрових буряків — 60 млн. тонн, намічається збільшити виробництво соняшнику, картоплі, овочів, плодів і ягід. Передбачено довести середньорічне виробництво м'яса в забійній вазі в дванадцятій п'ятирічці до 4,6 млн. тонн, молока — до 24 млн. тонн.

Успішна реалізація Продовольчої програми республіки дасть змогу в наступному десятиріччі повністю задовольнити потреби населення в хлібі, м'ясі, молоці, картоплі, рибе, продуктах і цукрі, а також значно поліпшити постачання плодовоовочової продукції.

В доповіді було викладено заходи, які забезпечать намічене збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів, всемірне підвищення ефективності землеробства і тваринництва, вдосконалення роботи всіх ланок агропромислового комплексу.

Учасники Пленуму, які виступили в обговоренні доповіді, підкреслювали, що успішне виконання нинішніх великих завдань, поставлених листопадним (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС, Продовольчої програми буде вирішальною мірою залежати від більш наполегливого проведення в життя курсу на інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва і підвищення його ефективності, умілого використання наявних резервів, досягнень науки і техніки, досвіду передовиків і новаторів, дальшого зміцнення державної, планової, виробничої і трудової дисципліни, посилення організаторської і політико-виховної роботи партійних організацій.

В обговорених питаннях Пленум прийняв постанову. Пленум цілком і повністю схвалив рішення Пленумів ЦК КПРС, що відбулися 12 і 22 листопада 1982 року, практичну діяльність Центрального Комітету КПРС і його Політбюро по втіленню в життя виробленої XXVI з'їздом партії курсу в галузі внутрішньої і зовнішньої політики. В основу діяльності всіх партійних організацій покладено схвалені листопадним (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС положення і висновки, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова на Пленумі.

Пленум схвалив в основному проекти Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР і Державного бюджету УРСР на 1983 рік. Зазначені проекти вносяться Радою Міністрів УРСР на розгляд Верховної Ради УРСР.

Схвалено Продовольчу програму Української РСР на період до 1990 року.

Пленум закликає Центральный Комітет КПРС, що комуністи, трудящі Радянської України тісно згуртовані навколо рідної Комуністичної партії, в єдиній братній сім'ї народів нашої великої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини гідно зустрінуть 60-річчя утворення СРСР, зроблять все для того, щоб ознаменувати третій рік п'ятирічки новими успіхами в господарському і культурному будівництві, примножити свій вклад у зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Радянської держави.

[РАТАУ].

РУБЕЖІ ЗРОСТАННЯ РЕСПУБЛІКИ

Як бойову програму дій Пленумі. Їх змістом спрямовані на пошук і використання нових резервів зростання економіки, які сприятимуть прискореному розвитку, викладені в промові Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова на

Про це говорив на шостій сесії Верховної Ради республіки, яка відбулася 30 листопада в Києві.

У роботі сесії взяли участь керівники партії і уряду республіки товариші В. В. Щербицький, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, Ю. Н. Єльченко, Б. В. Качуро, О. П. Лышко, І. О. Мозголюк, В. О. Сологуб, О. А. Тигаренко, О. С. Капко, Ю. П. Коломієць, С. Н. Муза, Я. П. Погребняк.

Сесію відкрив Голова Верховної Ради Української РСР, депутат К. М. Спінш.

Депутати і гості вшанували хвилиною мовчання пам'ять видатного керівника Комуністичної партії і Радянської держави, найважливішого діяча міжнародного комуністичного і робітничого руху, невтомного борця за мир і дружбу народів Леоніда Ілліча Брежнєва.

(Закінчення на 2-й стор.).

РУБЕЖІ ЗРОСТАННЯ РЕСПУБЛІКИ

(Закінчення).

Поч. на 1-й стор.)

По доповіді Мандатної комісії, з якою виступив Голова комісії, депутат Г. К. Крючков, Верховна Рада УРСР приймає Постанову про визнання повноважень депутата А. Н. Поперляка, обраного по Державному виборчому округу Хмельницької області.

На пропозицію Ради Старійшин, від імені якої виступив депутат В. І. Желіба, одностайно затверджується порядок денний сесії.

1. Про обрання члена Президії Верховної Ради Української РСР.

2. Про секретаря Президії Верховної Ради Української РСР.

3. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1983 рік і про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1982 році.

4. Про Державний бюд-

жет Української РСР на 1983 рік і звіт про виконання Державного бюджету Української РСР за 1981 рік.

5. Про утворення Комісії Верховної Ради Української РСР по енергетиці.

6. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

На пропозицію депутата Ю. Н. Єльченка, який виступив за дорученням Політбюро ЦК Компартії України, Президія Верховної Ради УРСР і Ради Старійшин, Верховна Рада Української РСР одностайно обрала членом Президії Верховної Ради Української РСР члена Політбюро, другого секретаря ЦК Компартії України депутата О. А. Титаренка.

Верховна Рада УРСР прийняла Постанову про увільнення депутата Я. Я. Колотухи від обов'язків секретаря Президії Верховної Ради УРСР у зв'язку з виходом на пенсію.

Одностайно приймається

Постанова про обрання секретарем Президії Верховної Ради УРСР депутата М. Г. Хоменка.

З доповіддю в третьому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, Голова Держплану УРСР, депутат В. А. Масол.

Доповідь у четвертому питанні порядку денного зробив міністр фінансів УРСР, депутат В. П. Козерук.

Депутати заслухали спільну доповідь Постійних комісій Верховної Ради УРСР, з якою виступив Голова планово-бюджетної комісії, депутат В. К. Метляев.

Доповідчі і промовці відзначили, що проект Державного плану економічного і соціального розвитку УРСР на 1983 рік складений виходячи з рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, завдань одинадцятого п'ятирічного плану і в повній відповідності з Державним планом економічного і соці-

ального розвитку СРСР на наступний рік.

Головна особливість проекту плану, як і п'ятирічки в цілому, полягає в тому, що він випливає з довгочасних цілей, поставлених партією, і спрямований на подальше піднесення рівня життя народу на основі зростання обсягів та підвищення ефективності суспільного виробництва, поліпшення якості роботи.

Велику увагу було приділено шляхам здійснення Продовольчої програми, прискореного розвитку агропромислового комплексу. Валова продукція в основній його ланці — сільськогосподарстві повинна збільшитись проти очікуваної в наступному році на 10,2 процента.

Виконання цих та інших масштабних завдань, зазначили промовці, вимагає чіткої взаємодії всіх галузей народного господарства, високої організованості, діло-

вості і дисципліни, найсуворішого додержання режиму економії.

Із заключним словом у третьому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, Голова Держплану УРСР, депутат В. А. Масол.

Одностайно приймається Закон Української РСР про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1983 рік і Постанова Верховної Ради Української РСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1982 році.

Із заключним словом у четвертому питанні порядку денного виступив міністр фінансів УРСР, депутат В. П. Козерук.

Одностайно приймається Закон Української РСР про Державний бюджет Української РСР на 1983 рік і Постанова Верховної Ради Української РСР про затвердження звіту про вико-

нання Державного бюджету Української РСР за 1981 рік.

Депутати переходять до розгляду п'ятого питання порядку денного. Верховна Рада утворює Постійну комісію по енергетиці, до складу якої обрано 29 депутатів. Головою комісії обраний депутат Г. П. Харченко — другий секретар Запорізького обкому партії.

З доповіддю про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийнятих у період між сесіями, виступила заступник Голови Президії Верховної Ради Української РСР, депутат В. С. Шевченко.

Депутати одностайно приймають Закон і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

На цьому шоста сесія Верховної Ради Української РСР десятого скликання закінчила свою роботу.

(РАТАУ).

У СУЧАСНИХ умовах дальшого загострення загальної кризи капіталізму, зростання світового революційного руху і прискорення переходу людства до соціалізму буржуазні ідеологи і політики вдаються до нечуваної фальсифікації ленінських принципів створення СРСР. При цьому основну ставку роблять на українських націоналістів. Вони прагнуть довести, нібито Радянський уряд РРФСР,

рас, А. В. Лихолат, В. Ф. Панібудьласка, В. Й. Юрчук, В. М. Самофалов, В. Сарбей. У цих виданнях схиляються фальсифікації українських буржуазних націоналістів.

На багатому фактичному матеріалі автори переконливо доводять, що радянське національно-державне будівництво на Україні було закономірним у розвитку соціалістичної революції, вираженням волі і прагнення самих

В СОЮЗІ НАРОДІВ-БРАТІВ.

«нехтуючи» рівноправність і суверенність Радянської України, «відмовлялись у праві розпоряджатися власною долею і ще встановлення Радянської влади — «результат насильства», здійсненого більшовиками за допомогою Червоної Армії. У виступах на XII міжнародному конгресі істориків у Відні (29 серпня — 5 вересня 1965 р.) представники США дійшли до небаченого наклепу, запевняючи, нібито українська та інші нації СРСР користувались при буржуазному урядові більш широкими правами, ніж при радянському ладі.

Основним джерелом інформації для буржуазних фальсифікаторів є писанина ідеологів буржуазно-націоналістичної контрреволюції, розгромленої ще в роки громадянської війни, а також деяка література 20-х років — періоду становлення Української РСР.

В. І. Ленін закликав комуністів до рішучої і глибокої аргументованої критики фальсифікаторів історії створення і розвитку Української РСР, вичи- вести її наступально, широким фронтом, щоб не «набігли» були, а суцільний натиск по цій лінії, без зупинки, без прогалин.

Керуючись ленінськими настановами, радянські історики послідовно викривають буржуазних фальсифікаторів. Останнім часом у світ вийшло багато брошур, книг, монографій, авторами яких є Л. П. Нагорна, В. Г. Симоненко, Ю. І. Римаренко, І. Ф. Ку-

З ім'ям В. І. Леніна нерозривно зв'язані утворення і розвиток Української РСР. Завдяки його багатогранній, наполегливій діяльності Україна вперше в історії одержала свою національну державність, стала складовою частиною Союзу РСР.

трудящих, втіленням у життя ленінської національної політики. Комуністичній партії на чолі з В. І. Леніном вдалося зламати лютий опір внутрішніх ворогів, побороти численні труднощі і незгоди, на шляху до перемоги і зміцнення Радянської влади на Україні.

Розв'язання соціальних проблем на Україні ускладнювалось національними питаннями. Значна частина робітників, особливо Донбасу і Придніпров'я, була російського походження, і через незнання мови не могла вести політичної роботи серед селянства, яке порівняно з центральною Росією становило тут більшу частину населення. До того ж куркульство було тут сильнішим і організованішим, мало великий вплив на трудове селянство. Національно-визвольний рух трудящих, що посилювався після повалення царизму, намагалась використати українська буржуазія у власних цілях. Вона прагнула поширити свій вплив на трудящі маси України через різноманітні націоналістичні, дрібнобуржуазні партії та організації, намагалась відірвати Україну від революційної Росії, Союзу робітничого класу і селянства, що склався історично під керівництвом

більшовицької партії в ході глибокої революції, впертої і тривалої боротьби проти буржуазного націоналізму, став однією з рушійних сил соціалістичної революції і соціальною основою радянського національно-державного будівництва на Україні.

Більшовицька партія, керуючись ленінською вказівкою про те, що без соціалістичної революції «неможливо ні автономна, ні незалежна Україна», спрямовувала всі зусилля революційних мас на повалення влади поміщиків і капіталістів. Перемога Великої Жовтневої соціалістичної революції, встановлення диктатури пролетаріату означали торжество соціалістичної демократії, ліквідацію національного гніту, забезпечення рівноправності кожної нації і народності, надавали право кожній з них добровільно, без будь-якого примусу вирішувати свою долю. Другий Всеросійський з'їзд Рад проголосив, що вся влада в центрі і на місцях переходить до Рад робітничих селянських і солдатських депутатів. Водночас він схвалив ленінські декрети про мир і землю, підтвердив право націй Росії на самовизначення.

Виконуючи волю з'їзду,

Раднарком Радянської Росії за ініціативою В. І. Леніна 2 листопада 1917 року проголосив «Декларацію про права народів Росії», урочисто заявивши, що віднині в своїй діяльності неухильно відстоюватиме рівність, суверенність і незалежність народів Росії, право на політичне самовизначення, проводитиме відкрити політику взаємного довіри і союзу. Здійснюючи ленінську національну політику, Радянська Росія гарантувала рівноправність української нації, її право на політичне самовизначення. В. І. Ленін дає рішучу відсіч усіляким проявам великодержавного шовінізму.

Під впливом ленінської національної політики з боку Радянської Росії зростає і шириться революційний рух за встановлення Радянської влади на Україні. Українські робітники і селяни на власному досвіді переконувалися у контрреволюційності Центральної Ради, яка, спираючись на силу зброї, захопила владу і проголосила утворення антинародної буржуазної держави — так званої Української Народної Республіки.

Відстоюючи право української нації на самовизначення, В. І. Ленін глибоко увагу звертає на класову суть національної держави, одночасно підкреслюючи, що в епоху імперіалізму і пролетарських революцій єдиним виразником волі нації може бути тільки робітничий клас у союзі з трудящими масами. Ось чому, говорячи про вільне самовизначення трудящих України, В. І. Ленін наголошує: «Ми простягнемо братерську руку українським робітникам і скажемо їм: разом з вами ми будемо боротись проти вашої і нашої буржуазії». У «Маніфесті до українського народу з ультимативними вимогами до Української ради» Радянський уряд Росії заявив, що двозначна буржуазна політика Ради позбавляє його «можливості визнати Радянський повноважний представник трудящих і експлуатованих мас Української республіки», що дійсну владу на Україні можуть представляти «тільки Ради української селянської бідноти, робітників і солдатів».

Надаючи особливого значення точному вибору

моменту для взяття влади робітничим класом, В. І. Ленін уважно вивчає зміну співвідношення класових сил на Україні і приходить до висновку, що більшовики ведуть за собою «величезну більшість пролетаріату, а в ньому найбільш свідому, енергійну, революційну частину, справжній авангард цього передового класу». Уважно слідкуючи за підготовкою I Всеукраїнського з'їзду Рад, В. І. Ленін дає Ф. А. Сергєєву (Артему) поради і настанови, щодо його проведення. Ленінські вказівки дозволили більшовикам України успішно здійснити соціалістичну революцію.

Висловлюючи волю трудящих, I Всеукраїнський з'їзд Рад, що відбувся 11—12 грудня 1917 р. в Харкові, оголосив про перехід усієї повноти влади до Рад робітничих, селянських і солдатських депутатів. Одночасно він урочисто заявив, що Україна проголоситься Республікою Рад і є федеративною частиною Російської республіки. З'їзд доручив ЦВК встановити якнайтісніші братерські відносини з трудящими Радянської Росії і закликав трудящих України до міцного об'єднання з Радянськими республіками.

Спираючись на резолюційну активність мас, більшовики з трудящими зламали буржуазну державну машину і очолили будівництво радянського державного апарату Української РСР. Під головуванням В. І. Леніна Раднарком РРФСР лише з середини листопада до кінця 1917 року 29 разів розглядав питання про становлення на Україні та про надання республіці всебічної допомоги. В. І. Ленін відрадіє сюди кращих представників партії. У радянському будівництві на Україні активну участь брали С. К. Орджонікідзе, В. О. Антонов-Овсієнко, А. С. Бубнов, К. Є. Ворошилов, В. П. Затонський, Ю. М. Коцюбинський, Є. І. Квірінг, В. І. Межлаук, М. І. Подвойський, М. О. Скрипник, Ф. А. Сергєєв (Артем), О. Г. Шліхтер, С. Корсіор інші діячі ленінської гвардії.

I Всеукраїнська селянська конференція, що відбулася у січні 1918 року, дала рішучу відсіч буржуазному націоналізму, виразила волю трудового селянства про збереження не-

розривного державного зв'язку з Радянською Росією.

Важливу роль у дальшому національно-державному будівництві відіграв II Всеукраїнський з'їзд Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів, що відбувся 17—19 березня 1918 року. Він схвалив ленінське вирішення питання про Брестський мир, виявивши цим самим розуміння принципів соціалістичного інтернаціоналізму, хоча Брестський мир був особливо тяжким для трудящих України. Для відсічі інтервентам з'їзд доручив його делегатам підняти міста й села, створити могутню робітничо-селянську Червону Армію.

При підтримці РРФСР трудящі України піднялись на священну боротьбу проти внутрішньої контрреволюції та іноземних загарбників. Радянська національна державність України склала іспит у надзвичайно важкий час, стала джерелом сили і перемоги трудящих у жорстокій боротьбі з внутрішніми і зовнішніми ворогами.

Під керівництвом В. І. Леніна Комуністична партія законодавчим шляхом, у Конституції закріпила факт створення Української РСР. Всеукраїнський з'їзд Рад 10 березня 1919 року затвердив Конституцію УРСР, що була створена відповідно до ленінського вчення про національну державу диктатури пролетаріату.

Українська Радянська держава стала великою політичною силою у боротьбі трудящих за перемогу соціалізму, спрямовала їх зусилля на розгортання руху за утворення Союзу РСР, який, зазначається у Постанові ЦК КПРС «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік», є живим втіленням ідей Володимира Ілліча Леніна, ленінських принципів національної політики.

О. НАГОРНИЙ,
завідуючий архівним відділом облвиконкому.

Л. ГЛАЗОВ,
завідуючий кафедрою історії КПРС Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»-83

На календарі останній місяць року. Цієї пори завжди з нетерпінням і хвилюванням чекаємо ми, журналісти «Молодого комунара». Нині можна оглянутись на одинадцять місяців назад і запитати комсомольців, молодь, людей літніх і наймолодших школярів, усіх, хто передплачує обласну молодіжну: чи сподобалась вам, газета в нинішньому році, якою б ви хотіли бачити її в наступному? Це дасть нам змогу об'єктивно оцінити внесок кожного редакційного відділу у те, аби газета знаходила найкоротшу стежку до своїх читачів. Уже сьогодні ми складаємо річні плани, міркуємо над головними напрямками у висвітленні життя комсомольських організацій, обговорюємо основні теми наших майбутніх виступів, сперечаємось, чи потрібна та чи інша публікація в газеті. Тож жодна ваша думка, зауваження, пропозиція, дорогі читачі, не обминається увагою.

В останні місяці року редакційна пошта найбагатша. І це завдяки тому, що нашим читачам не байдуже, що і як виносить на полосу «Молодого комунара». Сотні анкет лягають нині на редакційні столи. Ми дякуємо вам, шановні читачі, що ви попри свої буденні справи, заняття знаходите час написати кілька рядків у газету.

До кінця року ще є час, аби сказати своє слово (порадити, покритикувати, запропонувати), і тим, хто не встиг цього зробити. Не забувайте, що «Молодий комунар» пишеться двома пера: журналістським і вашим, шановні читачі. Тож чекаємо ваших листів. На конвертах робіть помітку «Молодий комунар-83».

Сьогодні ми публікуємо деякі витримки із уявної розмови наших читачів за «круглим столом», яку назвемо

«Моя газета сьогодні...»

Мене найбільше цікавить культурне життя нашої області. З «Молодого комунара» отримую багато інформацію. Особливо широко висвітлювалось на сторінках газети святкування столітнього ювілею корифея українського професійного театру. Багато нового довідалась з газети про діячі театру, наших земляків.

Н. КОЛОДОВА.
м. Гайворон.

Запам'ятались публікації «Ставки є. А риба?» Питання у цих матеріалах порушувались чужими. Чимало у нашій області занедбаних водоемів, і дуже часно «Молодий комунар» почав розмову про безгосподарність у рибництві. Побільше б таких проблемних публікацій під рубрикою «Продовольче програма»: такий внесок комсомолу.

Дуже потрібну рубрику запроваджено цього року: «Бережливості у малому» — економія у великому». Хочеться, щоб під нею з'являлись публікації не тільки чисто інформаційні, а й проблемні, які б хвилювали, змушували задуматись.

С. МАЙСТРЕНКО.
Бобринецький район.

Чекаю, коли з'явиться знову «Автограф для читачів «Молодого комунара». Інтерв'ю з письменником Євгеном Гуцалом було хорошим засвітом цієї рубрики.

Л. БОСЮК,
бібліотекар.
м. Кіровоград.

Постійно через газету стежу, як проходять заїти і вибори в комсомольських організаціях області. Найцікавіші публікації вирізаю, щоб використати у власній практиці. Комсомольський секретар.
Онуфріївський район.

Деякі цікаві тематичні сторінки («Диск-зал», «Клуб молоді сім'ї», «Вітрила») виходять нерегулярно. Чому?

Робітник заводу «Червона зірка».
м. Кіровоград.
Сподобались нариси про делегатів останніх комсомольських з'їздів. Чому б не розповісти про їх роботу сьогодні, плати, проблеми?

В. ГРАБОВА.
м. Мала Виска.

...і завтра»

У школі ми вивчаємо історію ВЛКСМ, історію комсомолу України. А от історії комсомолу Кіровоградщини ми не знаємо. Думаю, що обласна молодіжна газета зробила б велику справу, якби опублікувала нариси з історії обласної комсомольської організації.

Микола.
Новоміргородський район.

Треба більше уваги приділяти популярним серед молоді видам спорту. Мало публікується матеріалів на футбольні теми. У минулі роки навіть рахунок, з яким закінчила черговий матч кіровоградська «Зірка», не завжди можна було узяти з газети. Цього року такі звіти з'являлись постійно, та не вистачало їм аналітичності. Чому б, приміром, не проаналізувати виступи інших клубів другої футбольної ліги? Хай би на сторінках газети виступили тренері, гравці «Зірки та інших команд, сказали, — що вони думають про кіровоградський футбольний клуб? Читачі газети хотіли б знати і про проблеми, які виникають у колективі «Зірки».

О. СИЛЕНКО,
десятикласник.
м. Мала Виска.

У нашому класі є учень, який ось уже два роки звернувшись до діда, обзиває їх по-сякшому хлопців зманоє на хибній стежці. Ми брались перевірявати його, але марно. Бо навіть деякі вчителі і директор не звертають на нього уваги, а, отже, і потуряють йому.

А чому ми мусимо терпіти? Підкажіть, що нам робити?

Без підпису.
м. Гайворон.

Ці рядки з анкети зацікавили нас. Жаль, що автор анкети не указав своєї адреси. Однак подібні факти трапляються і в інших школах. Пихатість, егоїзм завжди засуджувались у нашому співжитті. І особливо тривожно, коли ці риси так гостро проявляються у тих, хто ще не ступив на життєву дорогу, у кого ще тільки формується власна життєва позиція. В одному з наступних своїх виступів ми поведемо про це розмову.

«Вітрила».
Бажано, щоб «Молодий комунар» частіше навідувався до студентів. Чому зникла тематична сторінка «Аудиторія»?

Студенти Кіровоградського педінституту.

Пропоную запровадити рубрику «Молодий господар на замітку».

В. МИХАЙЛОЧЕНКО,
учениця медичного училища.
м. Кіровоград.

Чекаю, коли газета знову друкуватиме пригодницьку або фантастичну повість. Бажано, щоб рубрика на зразок «Колонія з продовженням» була постійною.

Р. КОРЕНЮК.
Гайворонський район.

Хай поділиться досвідом роботи комсорг класу. І ще, справжній і удавана активність комсомольця — чим не тема?

В. ПАНЧЕНКО.
Компаниївський район.

На прикладі однієї сім'ї розкажіть про розподіл сімейного бюджету, про стосунки молодят з батьками.

О. ЕМЕЛЬЯНОВА.
м. Кіровоград.

Мені подобається сторінка «Диск-зал». Але якби її друкували у визначені дні місяця, то легше було б орієнтуватись.

Часто буває, що у «Диск-залі» вміщують розповідь про один ансамбль, а поряд пісню з репертуару іншого. Газета могла б допомогти у складанні програми для щойно створених дискотек, але...

Т. ОРЕХОВА.
Маловисківський район.

Комсомольський агітпоїзд

ПОЗАВЧОРА В КІРОВОГРАДІ СТАРТУВАВ КОМСОМОЛЬСЬКИЙ АГІТПОХІД, ПРИСВЯЧЕНИЙ 60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СОЮЗУ РСР. УЧАСНИКАМИ АГІТПОХІДУ СТАЛИ НАРОДНА САМОДІЯЛЬНА АГІТАЦІЙНО-ХОУДОЖНЯ БРИГАДА «ВОГНИК» ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ЖОВТІЯ І ГРУПА ПОЗАШТАТНИХ ЛЕКТОРІВ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ. МАРШРУТ КОМСОМОЛЬСЬКОГО АГІТПОХІДУ ПРОЛЯЖЕ МІСТАМИ І СЕЛАМИ ОБЛАСТІ, ЙОГО УЧАСНИКИ ЗУСТРІНУТЬСЯ З ХЛІБОРОБАМИ НОВОМІРГОРОДСЬКОГО, МАЛОВІСКІВСЬКОГО І НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНІВ, ПОБУВАЮТЬ У МОЛОДИХ ТРУДІВНИКІВ ДОБРОВЕЛИЧКІВКИ.

Найке слово лектора-пропагандиста про бойові подвиги і трудову звитягу комсомолу, непорушну дружбу братніх народів, пісні і вірші лунають в актових залах і сільських клубках, в червоних кутках і на імпрізованих сценах тракторних станів та молочнотоварних ферм.

«Вогник» ознайомить глядачів із своєю тематичною програмою «Чотири сторінки», до якої, зокрема, входить інсценізований фрагмент «Діснегчерська година країни». Це своєрідний звіт багатотисячного колективу заводу «Червона зірка» перед трудівниками полів, розповідь про

вклад підприємства у виконання Продовольчої програми.

Художній керівник агітаційно-художньої бригади Петро Рижков говорить:

— Вчетверте ми беремо участь у комсомольському агітпоході. Але хвилюємось, як новачки. Крім «Чотирьох сторінок», ми включили до репертуару і «Муху містеріо-буфф». Це — сатирична пантоміма, в якій зайняті всі учасники нашого колективу.

В. БОВТИШ.

На знімку: учасники агітпоходу перед від'їздом у райони області.

Фото В. КОВПАКА.

КУЛЬТУРА І ІДЕОЛОГІЯ

ВЕЧОРИ В „ОЛІМПІЇ“

Нові програми Кіровоградського міського дискотеклубу

Мій університетський

товариш, який уже бага-

то разів обіцяв відвідати

мене, подзвонив несподі-

вано: «Є кілька вільних

днів — виїжджаю в п'яти-

цю. Забезпеч культурну

програму».

Чекаючи його приїзду, я все думав: як найповніше задовольнити естетичні запити сеголішнього гостя? Ну, звичайно ж, покажу йому кутір-музей «Надія», влаштуємо екскурсію по місту, відвідаємо краєзнавчий музей. А ввечері?

Сусід по сходовій клітці — студент Женька, розвивав мої сумніви:

— Чудна ти людина, ведеш його в «Олімпію», не пожалюєш. — З квитками я допоможу.

«Над цим варто задуматись»

Кожен, хто хоч раз був на дискотекі, знає: тут владарює музика, і порушити її панування не так-то просто. Знали це і ми. Але те, що побачили тут, змусило нас докорінно змінити свою думку щодо можливостей дискотек.

Завдання організаторів було складним: використувуючи засоби звичайної дискотекки, розповісти про буржуазні ідеологічні диверсії проти радянської молоді, на конкретних місцевих прикладах викрити брудні методи роботи буржуазних ідеологів, змусити серйозно задуматись над

паведеними фактами кожного присутнього в залі.

У перекладі з латинської «диверсія» — це відхилення, відвернення уваги. Саме таку ціль ставлять перед собою буржуазні «радіопропагандисти» — відвернути радянську молодь від комуністичного будівництва.

Не останнє місце в арсеналі засобів, якими користуються наші ідеологічні противники, займають передатні радіостанції «Вільна Європа», «Свобода» та багатьох інших. Неперервний потік брехли, наклепів, дезінформації щоденно виливається на голови радянських людей. Про це розповідає програма «Олімпі» «Над цим варто задуматись».

Ведуча Тетяна Непомняща з мікрофоном у руках обходить столики і ставить присутнім одне і те ж запитання: «Чи слухаєте ви передачі західних радіостанцій?»

Обстановка в клубі викликає на відвертість, і у відповідь можна почути: «Передачі західних

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗАВАЖАЄ «СКРОМНІСТЬ»

Під таким заголовком у нашій газеті 14 серпня

цього року було надруковано фейлетон, у якому критикувались деякі читачі міжсільської бібліотеки, що не повертають книг. До редакції надійшов лист від директора обласного Будинку художньої та технічної творчості В. О. Кумпана, в якому він повідомляє, що на загальних зборах колективу обговорювався згада-

ний фейлетон. Товариші засудили поведінку співробітниць Л. А. Маслової. Вона дала слово повернути бібліотечну книгу і в майбутньому не порушувати правил користування бібліотечним фондом. Завідуюча абонементом міжсільської бібліотеки С. А. Бреус повідомила, що 150 боржників уже повернули книги.

ВЕЧОРИ В «ОЛІМПІЇ»

(Закінчення.
Поч. на 3-й стор.).

радіостанції прослуховували регулярно. «Подобаются передачи «Голосу Америки» і т. д. Авторам цих відповідей 18—20 років. Деякі з них на наступне запитання, що приваблює їх у цих програмах, без тіні збентеження пояснюють, що це, мовляв, дозволяє їм «порівнювати» інформацію, «критично її оцінювати». А хіба ж не цього хочуть на Заході ті, хто фабрикують фальшивки для ефіру?

Ось приклад. Колишній курсант Кіровоградського льотно-штурманського училища Калков довгий час прослуховував західні радіостанції. Потрапивши під вплив ворожої пропаганди, він став зводити наклепи на радянську дійсність, возвеличувати капіталістичний спосіб життя. У результаті цього у людини визріли зрадницькі наміри.

Кілька років дослуховувався до антирадянщини і водій Кіровоградського АТП-10021 Рязанцев. Зміст почутого він намагався розповсюдити серед своїх друзів, згуртовував навколо себе однодумців, вживав наркотики. Під його згубний вплив потрапили В. Нестеренко, В. Данилова.

Немало початкового і в інших прикладах, але перекладати їх немає потреби. Головне, що програма вдалася. Ми гаряче обговорювали її тут же, у залі. Вишикали суперечки, пригасили і розгорталися з новою силою. Одне не викликало сумнівів: над ним таки варто задуматися...

Ви, звичайно, запитаєте: «А де ж музика?» Вона не припинялася й на хвилину. Вона служила і фоном, й ілюстрацією до сказаного.

Наступного дня мій товариш поїхав. Прощаючись в аеропорту, він запитав: «Чого ж ти раніше мовчав про нашу «Олімпію»? Я стелу плечима: «Сюрприз». І вирішив продовжити вдало почате знайомство з дискотекою.

Скільки облич у «року»?

Я збирався в «Олімпію» ввечері. Назва вечора «Багатоликий рок» змусила мене перебрати в пам'яті всі мої мізерні знання про рок-музику, почерпнуті з газетних та журнальних публікацій. Здається, африканізм — американські стилі «ритм-енд-блюз», «госпелз» і «соул», а пізніше «рок-н-ролл» дали життя цьому напрямку в музиці. Розвивався він у творчості Боба Ділана, Джона Баєза, ансамблів «Джефферсон», «Бітлз», «Дорз» і багатьох інших. На жаль, про сьогоднішнє обличчя «року» я сказати ні-

чого не міг і тому з нетерпінням чекав зустрічі з ним.

Я був приголомшений потоком назв та імен. Мелодії, стилі, напрями. Дівчина, що сиділа за сусіднім столиком, під кінець вечора з жалем проказала: «Небагато я знала про «рок» до сьогодні. Тепер знаю не більше». Я також опинився в ролі учня, якому викладають винну тематику, забувши пояснити ази.

Цей рік, що дискотеки сьогодні орієнтуються на підготовленого слухача, зі стажем. З ним простіше знайти спільну мову. А як же бути тому, хто приходить сюди вперше? На мій погляд, треба було б взяти на озброєння спеціальні бюлетені, присвячені новинкам музики і талановитим виконавцям, стилістиці, які дозволяють б розширити рамки програм і відсилати б допитливих слухачів до допоміжних джерел інформації. Тут могли б виступати й ті, хто постійно відвідує «Олімпію».

Дуже приємно, що сьогоднішню «Олімпію» хвилюють заходи великого громадського звучання. Скажімо, за три дні в квітні цього року під листом протесту у штабквартиру НАТО, розповсюдженому в клубі, поставили свої підписи 320 чоловік. Зі сторінок «Комсомольской правды» «Олімпія» звернулася до всіх молодіжних клубів країни із закликом у дні роботи XIX з'їзду ВЛКСМ провести вечори, кошти від яких перерахувати у Радянський фонд миру.

Колектив багато часу проводить у поїздах, охоче відгукується на прохання виступити в районах області, зустрічається з робітничими колективами.

З кожним днем дискотека розширює рамки своєї діяльності, перетворюючись у дієвий засіб естетичного виховання молоді.

Саме на це звертається особлива увага на Всесоюзній нараді-семінарі. «Актуальні проблеми вдосконалення роботи клубів за інтересами, любительських об'єднань і дискотек по комуністичному вихованню молоді», яка відбулася у травні 1980 року в Москві. А в січні 1982 року Міністерство культури СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ прийняли спільну постанову «Про заходи по дальшому підвищенню ідейно-художнього рівня дискотек».

Не багато до чого зобов'язує нашу «Олімпію». «Ви робите велику громадську справу, — записали в книзі відгуків артисти Київського державного академічного театру імені І. Я. Франка. — Успіхів славному, творчому колективу!».

В. ЮКАЛОВ,
журналіст.

КРАСНЕ КОЛОКОЛА
(Мексика в вогні)
в 3-х частинях

Кіноекран грудня

КРАСНЕ КОЛОКОЛА
(Мексика в вогні)
в 3-х частинях

У рік славного ювілею Радянської багатонаціональної держави, говорячи про досягнення простих людей, сільського господарства, науки, культури, треба сказати і про успіхи радянського кінематографу.

Створено немало фільмів, які розкривають по-справжньому інтернаціональний зміст радянського кіно. Головною темою сьогоднішнього кінематографу стала наша радянська дійсність в усіх її проявах.

3 7 грудня в нашій області з творчими звітами перед глядачами виступатимуть кіномитці України. Кожен новий фільм лауреата Ленінської та Державної премій, Героя Соціалістичної Праці, народного артиста СРСР Сергія Федоровича Бондарчука — це новий вияв яскравого таланту митця.

У поставленій ним чотирисерійній кінотрилогії «Червоні дзвони» розповідається про повстання мексиканського народу проти латифундистів у

1910—1917 рр. та про Велику Жовтневу соціалістичну революцію, що потрясла основи капіталістичного ладу. Перший фільм «Мексика у вогні» розкриває суть мексиканської революції. На XXIII Міжнародному кінофестивалі в Карлових Варях фільм удостоєно головного призу — «Кришталевий глобус».

Другий фільм «Я бачив народження нового світу» розповідає про історичні події через сприйняття їх американським журналістом Джоном Рідом, який зрозумів необхідність, закономірність революції для пригноблених народів Мексики і Росії.

У картині знімалися мексиканські, італійські і радянські актори.

У грудні демонструватиметься перший фільм кінотрилогії «Червоні дзвони» — «Мексика у вогні».

У ролі Джона Ріда знявся популярний італійський актор Франко Неро, якого ми пам'ятаємо по фільмах «Сова

з'являється вдень», «Знання комісара поліції прескурору республіки», «Слідство закінчено, забудьте», «Шановні люди», «Вбивство Маттеотті» та ін.

Валерій Підпалый протягом багатьох років працював режисером на Українській студії хронікально-документальних фільмів. Тому не випадково, що кожний його художній фільм має явне вираження публіцистичного характеру. Це стосується і його нової картини «Таємниці святого Юра». Вона повертає нас до подій 1914—1918 років, коли вирішувалася доля революції.

На основі знайдених секретних документів фільм викриває зрадницьку політику митрополита Шептицького, який веде таємні переговори про поділ українських земель.

У центрі екранних подій — драматична доля

клята кинута дідом милої фрази, що одні з прекрасного дня візьме і одружиться. Олексій Павлович не міг передбачити, скільки неприємностей принесе йому ця легковажна заява.

Павло прямо сказав батькові, що йому треба думати про пенсію, а не про одруження. Онука Олексій, навпаки, був дуже радий і вітає таку перспективу, заявивши: «Вони б мене, діду, виховувати кинули, за твоєю дружиною б взялися!» А невістка Люся, побачивши діда з молодою жінкою в ресторані, вирішила негайно підшукати спектру «порядку нареченого».

У фільмі знімалися Анатолій Папанов, Валентин Смирнитський, Олексій Ясулович, Галина Польських, Людмила Ариніна, Євген Лазарев, Лідія Кузнецова та інші.

Нову картину кіностудії імені Довженка «Стратити немає можливості» присвячено пам'яті полум'яного революціонера, більшовика Бориса Петровича Жаданієвського.

Офіцер, якому пророкували блискучу військову кар'єру, Жаданієвський у важкий для народу час став на бік революції. Це рішення він прийняв у 20-річному віці й залишився вірним йому до кінця своїх днів.

Доля Жаданієвського тісно пов'язана з Києвом. Саме тут відбулося його становлення як революціонера: 18 листопада 1905 року він очолює збройний виступ саперів. У перестрілці Бориса Петровича було тяжко поранено. Він мусив деякий час переховуватися, але жандарми натрапили на його слід і арештували. Жаданієвського судив військовий трибунал. Його звинувачено в антиурядовій діяльності. Вирок — смертна кара. Коли у місті вибухнула могутня хвиля страйкарів, губернатор змушений був звернутися у Петербург з доповіддю: «Жаданієвського стратити немає можливості». Покарання замінено довічним тюремним ув'язненням.

Так сталося, що про Бориса Петровича Жаданієвського написано дуже мало, в той час як життя його — коротке і яскраве, наче спалах, — було подивом, — підкреслив режисер-постановник картини Ісаак Шмарук. Він став вірцем чесного служіння революції. І сьогодні розповідь про полум'яного революціонера може стати прекрасним уроком для нашої молоді.

Сценарій фільму написали драматург Володимир Власов і журналіст Михайло Гігелак.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

На знімках: кадри з фільму «Червоні дзвони».

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар»

орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

БК 04210.

Индекс 61103. Обсяг 0,5 друк. ар.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-33.

Зам. № 587. Тираж 49900.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.